

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. juni 2010 — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez mod Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (sag C-570/07), Principado de Asturias (sag C-571/07) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Spanien)

(Forenede sager C-570/07 og C-571/07) ⁽¹⁾

(Artikel 49 TEUF — direktiv 2005/36/EF — etableringsfrihed — den offentlige sundhed — apoteker — nærhed — befolkningens forsyning med lægemidler — driftsbevilling — territorial fordeling af apoteker — indførsel af grænser baseret på et kriterium om befolkningstæthed — minimumsafstand mellem apoteker — ansøgere, som har praktiseret på en del af det nationale område — prioritet — forskelsbehandling)

(2010/C 209/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez

Sagsøgte: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (sag C-570/07) og Principado de Asturias (sag C-571/07)

Procesdeltagere: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (sag C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (sag C-570/07), Celso Fernández Gómez (sag C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — fortolkning af artikel 43 EF — retsskrifter som fastsætter de betingelser, der skal opfyldes for at åbne nye apoteker

Konklusion

1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, som opstiller grænser for udstedelsen af bevillinger til åbning af nye apoteker, idet den bestemmer, at

— der i hver apotekerzone i princippet kun kan åbnes et apotek for hver 2 800 indbyggere

— der kun kan åbnes et yderligere apotek, hvis dette tal overskrides, idet dette apotek åbnes, hvis tallet overskrides med 2 000 indbyggere

— hvert apotek skal respektere en minimumsafstand i forhold til allerede eksisterende apoteker, som generelt er på 250 m.

Artikel 49 TEUF er imidlertid til hinder for en sådan national lovgivning, hvis de grundlæggende regler om 2 800 indbyggere og 250 m i enhver geografisk zone, som har særlige befolkningskarakteristika, er til hinder for åbningen af et tilstrækkeligt antal apoteker, som kan sikre en passende farmaceutisk betjening, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

- 2) Artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 85/432/EØF af 16. september 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse former for virksomhed på det farmaceutiske område og artikel 45, stk. 2, litra e) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, skal fortolkes således, at den er til hinder for kriterier som dem, der er fastsat i punkt 6 og punkt 7, litra c), i bilaget til Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias af 19. juli 2001, i medfør af hvilke indehavere af nye apoteker udvælges.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. juni 2010 — The Queen, på begæring af: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd mod Secretary of State for Business og Enterprise and Regulatory Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-58/08) (¹)

(Forordning (EF) nr. 717/2007 — roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet — gyldighed — hjemmel — artikel 95 EF — proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet)

(2010/C 209/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på begæring af: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd

Sagsøgte: Secretary of State for Business og Enterprise and Regulatory Reform

Procesdeltagere: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd og GSM Association

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) — gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF (EFT L 171, s. 32) — valg af hjemmel — gyldigheden af forordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 3, der fastsætter et prisloft på detailopkald, i forhold til proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet

Konklusion

Undersøgelsen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Sporting Exchange Ltd, der driver virksomhed under navnet Betfair, mod Minister van Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-203/08) (¹)

(Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder én eneste erhvervsdrivende en bevilling — forlængelse af bevilling uden offentligt udbud — ligebehandlingsprincippet og forpligtelsen til gennemsigtighed — anvendelse på hasardspilsområdet)

(2010/C 209/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sporting Exchange Ltd, der driver virksomhed under navnet Betfair

Sagsøgt: Minister van Justitie

Procesdeltager: Stichting de Nationale Sporttotalisator